

Mediteren met Koreaanse monniken

Al meer dan vijftienhonderd jaar ligt in de heuvels op een eiland tussen zee en Seoul een boeddhistische tempel. Een ommuurde verzameling van kleurrijk geschilderde tempelgebouwen vanaf waar je in het dal nog nét de torenflats van Seoul kunt zien. Maar waar je vooral komt om een etmaal lang te mediteren met monniken.

Tekst & foto's: Daan Vermeer

Het namiddagzonlicht valt op de kleurrijk beschilderde houten gebouwen met gekrulde dakranden en met rijstpapier bekleedde deuren als ik aan kom bij de tempel. Bezoekers uit de stad lopen er samen met de monniken rond op de binnenplaats. Het zijn mannen met kaalgeschoren hoofden, gekleed in grijze gewaden en lopend op slippers.

In een andere wereld

Een van de kloosterlingen merkt mij direct op en brengt me naar een klein kantoor waar ik uitleg krijg over mijn tempelverblijf. Een dagplanning waar het woord 'meditatie' behoorlijk vaak op voorkomt, een grijs uniform en een soort liedboek - geheel in het Koreaans - worden me overhandigd. Als wannabe-monnik verken ik later in mijn katoenen uniform het tempelcomplex.

Centraal is de binnenplaats waar twee

bijzondere Chinese tempelbomen naast een grote stenen bak water staan. De omringende tempelgebouwen zijn van hout en geschilderd in wijnrood en mintgroen, met deuren met honingraat patroon. De draagbalken waarop de krullende dakrand rust, zijn versierd fijne schilderijen. Zou ik me in dit land nog niet in een andere wereld voelen, dan zou ik dat gevoel zeker nu krijgen.

Plots klinken er aardse tonen door het dal. Een monnik bespeelt een enorme beschilderde trom die op de binnenplaats hangt. In uiterste concentratie drumt hij er minuten lang op los, totdat een andere monnik een hangende boomstam tegen de metalen klok laat botsen. "De aankondiging voor de zitmeditatie", wordt me ingefluisterd door een monnik...

**NEEM CONTACT OP VOOR DE
VOLLEDIGE REPORTAGE**